

Forhandling om Hærløven, idet vi i Dag have behandlet denne mere end det foreliggende Forslag. Der er fra de Hærrers Side fremkommet den alvorlige Betragtning, at de Meniges og Befalingsmændenes Lønninger ere nogle knyttede til hinanden — det var det Udtryk, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) brugte — men jeg forstaa ikke, hvorfra denne nogle Knytelse skrives sig. Jeg kan derimod forstaa, at der er en himmelvid Forskjel. Befalingsmændene ere frivillige, Soldaterne ere tvungne. Dette kan jeg forstaa, og derfor forstaaer jeg ikke, hvorledes man kan sige, at de ere knyttede saa nogle til hinanden (Anfjær: De kunne blive derfra!) Kunne de blive derfra? Saa antager jeg ikke, at ret Mange vilde blive Soldater for Fremtiden. Jeg hører nok undertiden, at Fædrelands-kjærligheden skal være saa stor, men de kunne jo prøve en Dag, hvem der vil være Soldat, og hvem der ikke vil være det, og De ville da faae at se, hvor mange der bliver det frivillig (Anfjær: Jeg talte om Befalingsmændene!) Ja, de ere frivillige, og derfor have de deres Lønning; men netop derfor have deres Lønninger ikke noget med de Meniges at bestille, medmindre man for Fremtiden vil ophøje de Menige i Embedsstanden, hvilket jeg forøvrigt ikke skal have Noget imod, især da Rang- og Titelhøgen er saa stor. Jeg skal mere stærkt, end jeg i Begyndelsen af Forhandlingerne vilde have gjort det, tilraade at vedtage Ændringsforslaget, thi det er klart for mig, at man ellers vil trække Bøxler til Jorbel for Embedsmændene i Staten paa de Meniges Bekostning. Dette er mig klart, og dersom man ikke vedtager det Ændringsforslag fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosen), som her foreligger, saa tvivler jeg ikke et Minut paa, at vi ville faae en meget alvorlig Forhandling om og rimeligvis ogsaa seile bagud med de Meniges Lønning, naar den 31te Marts kommer. Efter den Forhandling, som her er ført, er jeg overbevist om, at dersom vi skulde optage Sagen paany, ville vi, hvis vi ikke vedtage de af de Hærrer omtalte Lønningslove, faae Banffelighed ved at sætte det Samme igjennem, som nu foreligger, og netop derfor vil jeg indstændig tilraade, at man vedtager Ændringsforslaget, for at det i alt Fald kan blive fastslaaet, at man har den alvorlige Villie, at de Menige skulde have Forhøielse. Jeg ser i Afstemningen her en Tilkjendegivelse af en alvorlig Villie; thi vedtager man Forslaget, saa er man sikker paa, at de Menige vedblivende faae Forhøielse. I den Henseende er det ærede Medlem fra Frederiksværk (P. C. Olsen) fuldstændig konsekvent, og jeg beder det ærede Thing at følge ham. Det ærede Medlem staaer jo ellers i Modsetning til Flertallet i denne Sal, men jeg takker ham, fordi han har set rigtig paa denne Sag, og jeg vil, som sagt, raade det ærede Thing til at følge ham.

Formanden: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Oct. Hansen: Jeg frastalder Ordet.

Anfjær: Det undrede mig meget at høre, at man fra den modsatte Side udtalte Forundring over, at der paa vor Side kunde være Medlemmer, som nærede Mistillid. Have De da Tillid til os? Høre vi ikke hver Dag udtales, at De have Mistillid til vore Bevæggrunde og Hensigter? Og har navnlig ikke den ærede sidste Taler udfæstet den Insinuation, at vi ville gaa bort fra, hvad vi her Alle have erklæret at være enige i (Modsigelse). Det ærede Medlem sagde, at dersom det kom til en ny Forhandling, frygtede han for, at man ikke kunde sætte det Tillæg, som her er ansat, igjennem, og det er ikke første Gang, at den Slags Ytringer fremkomme fra det ærede Medlem. Jeg pleier ellers ikke at impbegaa ham, men denne Gang kan jeg ikke undlade det. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ønskede at faae at vide, hvorfor man satte saa stor Pris paa at faae indsat $\frac{5}{4}$ Mar, i Stedet for at gjøre Løven endelig. Jeg tror, at jeg udtryffeligt har sagt, at min Grund til ikke at ville gjøre den endelig var den, at disse Tillæg i mine Tanker maatte dele den samme Skjæbne som alle de Tillæg, som vi maatte komme til at give i Genhold til Spørgsmaalet om Dyrtidens Indskydelse paa Livsfor-nødenhedernes Pris. Naar det ærede Medlem beklagede, at de ikke kunde faae Frugten af deres alvorlige Bestræbelser for Hærløvens Revision til at komme frem, saa er det dog virkelig absolut nødvendigt, at de først faae deres Bestræbelser til at sætte Blomst, og denne Blomst maa være et aldeles bestemt formuleret Forslag, som vi kunne komme til at forhandle om. Til det ærede Medlem, som før talte om den danske Nations Langsomhed skal jeg sige, at ellers pleier man ikke at at klage over vor Langsomhed. Vi have ved visse Leiligheder vist os som et overordentlig hurtigt Folk, der saa godt som med et eneste Spring kunde springe over fra een Tilstand til en hel anden (En Stemme: Det var Tilbagekridt). Ja, jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem mener om 1848. Men naar det ærede Medlem spnes at ville bebrejde mig, at jeg med Hensyn til Hærløven hentede mine Exempler fra, hvad der var fset i andre Lande, saa skal jeg indstændig advare ham og Andre imod at tro, at vi ere et saa udvalgt Kjernefolk, at vi kunne lede Alting ud af vor egen Bevidsthed, og at vi bestandig kunne finde paa Noget, som netop særlig passer for os. Er der noget Sted, hvor der er overordentlig stor Fare, ved at følge denne Betragtning, saa er det jo netop med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsvarsvæsenet. Dersom vi kun havde os selv at slaas med, saa kunde vi